

Základní škola Zlín, Okružní 4685, příspěvková organizace

Téma **Rozhovor s pamětníkem**

Pamětník **Vlasta Tkadlecová**

Délka vybraných scén a 0:03:34 min

VÝSLEDNÝ ČAS

P.Č.	OD	DO	MINUTY	ZAŘ.	SCÉNA - OBSAH
1	0:00:00 –	0:00:16	0:00:16	a	spojovák 1 Jsme žáci Základní školy Zlín, Okružní a Základní školy Komenského II ve Zlíně a v rámci projektu Příběhy našich sousedů jsme měli možnost natočit rozhovor s paní Vlastou Tkadlecovou.
2	0:00:16 –	0:00:21	0:00:05	a	spojovák 2 Paní Tkadlecová se narodila v roce 1939, celý svůj život žije v Křekově.
3	0:00:21 –	0:00:25	0:00:04	a	život po narození Já jsem se nemohla narodit, tak jsem se narodile ve Vsetíně.
4	0:00:25 –	0:00:30	0:00:05	a	Těžkosti s narozením malé Vlastičky jakoby předznamenaly její život.
5	0:00:30 –	0:00:40	0:00:10	a	Maminka se jmenovala - rozená Valčíková - Marie a byla z osmi sourozenců. A tatínek se jmenoval Josef Kolařík.
6	0:00:40 –	0:00:50	0:00:10	a	Život paní Tkadlecové zásadně ovlivnil rok 1942. Parašutisté Jan Kubiš a Jozef Gabčík zaútočili a těžce zranili zastupujícího říšského protektora Heydricha.
7	0:00:50 –	0:00:58	0:00:08	a	S Kubišem a Gabčíkem spolupracoval i další parašutista Josef Valčík. Josef Valčík byl bratr maminky paní Tkadlecové.
8	0:00:58	0:01:06	0:00:08	a	Paní Tkadlecová neví - zda ji strýček Josef někdy viděl. Měsíc po jejím narození odešel bojovat proti nacistickému Německu do zahraničí.

9	0:01:06	—	0:01:22	0:00:16	a	Josef Valčík na konci roku 1941 byl vysazen na území protektorátu s dalšími parašutisty. 27. května 1942 přišel útok na Heydricha a nacisté marně hledali ty - kteří to udělali.
10	0:01:22		0:01:26	0:00:04	a	Josef Valčík a dalších šest parašutistů se schovali v kostele Cyrila a Metoděje v Praze.
11	0:01:26	—	0:01:43	0:00:17	a	Po zradě je tam nacisté objevili. Parašutisté se hrdinně bránili a jejich statečný boj skončil smrtí všech sedmi vojáků. Jaký to mělo dopad na blízké příbuzné Josefa Valčíka? A tedy i na malou paní Tkadlecovou?
12	0:01:43	—	0:02:01	0:00:18	a	Maminka měla čtyřadvacet let a tatínek sedmadvacet let, když je zatkli Němci. Čtrnáct jich bylo popravených. Babička Kolaříková zůstala s námi. Bratr byl v kolíbce. To bylo ve dvačtyřicátém roku. A my jsme zůstali - děti-sirotci - čtrnáct.
13	0:02:01	—	0:02:09	0:00:08	a	Vlastička se svým mladším bratříčkem Jožkou a jejich dvanáct sestřenic a bratranců - zůstali bez rodičů.
14	0:02:09	—	0:02:14	0:00:05	a	Lidé ze Smoliny - z rodné vsi Josefa Valčíka - prožívali tu dobu velmi těžce.
15	0:02:14	—	0:02:25	0:00:11	a	Smolina rodinu Valčíkových proklela. Nedivím se tomu. Co Němci dělali? Vypálili Lidice, vypálili Ležáky, tak ti lidé měli strach!
16	0:02:25	—	0:02:31	0:00:06	a	Nastal konec nejhorší války v dějinách. Paní Tkadlecová měla šest let.
17	0:02:31	—	0:03:05	0:00:34	a	Chtěli nás nějací lidé si vzít za vlastní. To víte, my jsme byli zvyklí na babičku. Já si pamatuji, jak jsem se držela její sukně. Oni měli takové ty sukně dřív... Ona mně říkala: "Vlastičko, neboj se, já Tě nikomu nedám!" Tatínek měl sourozence a ti nás podporovali. Někteří sedláci nám dávali najíst. Mléko nám dali a chleba... A to víte, že jsme pociťovali, že ti rodiči nejsou... Nechtějí je to - jak je, ale celý život ti rodiče chybí.

18	0:03:05	—	0:03:09	0:00:04	a	A na závěr paní Tkadlecová vzkazuje dnešní mladé generaci.
19	0:03:09	—	0:03:16	0:00:07	a	Aby mysleli na budoucnost. A jakou si ji udělají, takovou ji budou mít.
20	0:03:16	—	0:03:19	0:00:03	a	Paní Vlastě Tkadlecové moc děkujeme za její vyprávění.
21	0:03:19	—	0:03:34	0:00:15	a	Přejeme ji pevné zdraví a už jen radost v jejím životě!

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-